

Nedsættelse af askeurner

Stadsgartner L. Sandberg

Med den betydelige stigning i anvendelse af brænding, som for tiden foregår, sker der også en stigning i antallet af urner, der skal anbringes.

Det langt overvejende antal bliver nedsat i urnegrave eller i almindelige familiegrave. Til denne nedsættelse har der i tidens løb været anvendt forskellige fremgangsmåder.

Den mest almindelige er vel nedsættelse af urnen i den gravede grav uden hjælpemidler af nogen art. På mange kirkegårde anvendes en tang, der kan gribe om urnen,

hvorpå denne anbringes i graven, og tangen bringes til at slippe urnen ved en anordning i håndtaget. Tangen passer dog ikke lige godt til alle urneformer, og hele fremgangsmåden kan ved dens mekanik virke stødende.

Ved *Århus begravelsesvæsen* er man for nogle år siden gået over til at anvende en netkurv af $35 \times 3/4$ mm pap (se fig. 259 foregående side). I denne anbringes urnen ved graven umiddelbart før sænkningen, og den forbliver med urnen i graven.

Fremgangsmåden virker naturlig. Kurven passer til alle urnetyper og fremstilles af et emballagefirma her i byen for en uvæsentlig pris.

Fra et Besøg på nogle Kirkegårde i Dalarne

Havearkitekt Johannes Tholle

(Fortsat fra pag. 119; sluttet)

Stilen for Gravene paa Rättvik Kirkegård er ganske enkel, idet alle »almänne gravar« ligger i Græsfelter, og de bærer i Hovedsagen kun Trækors eller andre Træ-Gravmæler, der for de ældres Vedkommende er Udtryk for en velgørende, personlig Smag.

Før 1920 anvendtes Familiegrave kun yderst sparsomt, men nu bruges de mere og mere, så at der nu må regnes med, at ca. Halvdelen af Gravene er Familiegrave. Mens man iøvrigt i andre Dele af Dalarna har Grusgrave, der er let forsænket (se f. Eks. Fig. 166), ligger de i Rättvik på ophøjede Planer med 10—20 cm over Kirkegaardens Plan (jevnf. Fig. 261).

Der har før 1940 været anvendt Stensokler, men dette tillades ikke mere; som en Overgangsform anvendes nu ca. 30 cm brede Kalkstensfliser, der lægges i Højde med det omgivende Terrains Græs. Disse Fliser tillades også på de ældre Områder, men på de nye Kvarterer skal de anvendes i Størrelsen 12×12 . Der tillades iøvrigt kun et jævnt Græstæppe og lidt

vexlende Blomster ved Mindesmærket. — Gravminder skal nu godkendes af Ordførende i Kyrkogårdsnämnden og Kyrkogårdsföreståndaren, og det må av disse påses, at Mindesmærkerne passer ind i Omgivelserne. Der er fastsat maximale og minimale Mål, og poleret sort eller hvidt må ikke anvendes. Indskriften skal være tydelig og angive By og Navn eller Titel (Erhverv), hvor dette behøves for at undgå Forvexlinger. Dekoreringer må ikke være for kraftige, — der tillades lidt »Olie-Lamper« o. l.

Det, som mest angiver Stemningen i Rättviks Kirkegård, er dog på en Måde de ca. 100 Dal-Kullor, der i deres Ungdom fik Arbejde i Haverne, hvor de plantede efter deres egen Smag, — og med dette Arbejde fortsætter de på deres Grave på Kirkegården, og derved bidrager de til at give denne sin velgørende Variation. På Gravene anvender de over 50 forskellige Stauder, enten alene eller sammen med Sommerblomster (etårige). Det System, hvorefter de planter, er gan-